

नः प्रययन्ववशात्” सालतीभा० । पाणिनिमते द्विपदम्
अतएव चिक्चनशब्दघटितमन्त्रान् पदकाराः द्विपदतया मेरुः
केचुका न० कचु+स्वार्थे क घृपो० । कचुपदार्थे त्रिका० ।
केणिका स्त्री के भृङ् कृशितः अणकः स्त्रीत्वं लोकात् ।

पटञ्जलाम् (तां) पटमण्डपे हेमच० ।

केत मन्त्रणे निःश्रावणे (यद्योचितभाषणे) च अद० चु० उ०
सक० सेट् । केतयति ते अचिकेतत् त केतयाम् बभूव
आस चकार चक्रे । केतितः सङ्केतः “क्षत्रधर्माण-
मव्याजौ केतव्रेत् कुलजं द्विजम्” भा० आह० १५६५
“केतितस्तु यथान्यायं हव्यकव्ये द्विजोत्तमः” ननुः ।
सम्+इच्छाभेदे शब्दस्यार्थबोधकव्यापारे । “सङ्केतो गृह्यते
जातौ गुणद्वयक्रियासु च” काव्यम० “साक्षात् सङ्केतितं
योऽर्थम्” सा० द० अभिप्रायस्वरूपे चेष्टाभेदे (इसारा)
सक० “नामगृहीतं कृतसङ्केतम्” जय० “कान्तार्थिनी
तु या याति सङ्केतं सागभिसारिका” अमरः

केत पु० कित-आधारे घञ् । निवासे “अवजकुलिशाङ्कुश
केतकेतैः” भाग० १, १६, २६, भावे घञ् । श्वासे च “अवाङ्-
सुम्भाः पश्चिगणाः विशन्ति केतार्थमिवाशु वृक्षम्” भा०
क्र० ४२२८ । श्रपञ्चायां निरुक्तं ४ संकल्पे “देवाप्तो
अतु केतमायन्” अ० ४, २६, २, । “केतं संकल्पम्”
भा० । ५ मन्त्रणे च । “आविष्टना पैलवनस्य केतम्”
अ० ७, १२, २५, “केतं मन्त्रणम्” भा० ६ प्रातरिति ति० ।
“प्रकेतोऽसि रुद्रेभ्यः” ताण्ड्य० ब्रा० १, १६, १०, प्रकेतः
प्रकटं ज्ञातासि” भा० । ७ ध्वजे पु०

केताक पु० कित-निवासे खुल् । “केतकः सूचिकापुष्पोज्ज्व-
कः क्रकचच्छदः” इत्युल्लङ्घने १ वृत्ते । २ तत्पुष्पे न० ।
“स्फुरितभङ्गमृगच्छवि केतकम्” माघः । गौरादि०
ह्रीन् । श्केतकोत्यपि तद्वृत्ते स्त्री । “सुवर्णकेत-
की तुल्या लघुपुष्पा सुगन्धिनी” भावप्र० । “केतकः कटुकः
खादुर्लघुस्निग्धः कफापहः” भावप्र० । केतक्याः पुष्पम्
अण् तस्य वृद्धं लुक् लुकि स्त्रीपुल्ययस्यापि लुक् । केतक
४ तत्पुष्पे न० वृद्धलस्यरूपान् पाटलादिवत् स्त्रीपुल्ययस्य
कचित् न लुक् । “केतकोपलगर्भा” अर्चवेदित्यनुष्ठौ “न
केतक्या सदाशिवम्” नैष० टी० गङ्गिनाथवृत्तवाक्यम् ।
आ० त० शिवपूजनाधिकारे भविष्यपुराणम् । “केतकी चाति
सुलभं कुन्दो यूथी मदह्विका । शिरोमसर्ज्ज्वन्मूककुमु-
मानि विवर्जयेत्” । एवं शिवपूजने तत्पुष्पस्य निषेधात्
राजनिं शिवहिंस्रमिति तत्पर्याये उक्तम् । अतएव

नैषधे “दिनिद्रपत्न्यालिंगतालिकैतवान् रुग्णाङ्गच्छूडामणि-
यर्जनाजितम् । दधानमाश्राशु चरिष्णु दुर्ग्रहः स कौतुकी
तत्र ददर्श केतकम्” नैष० वर्णितम् वर्णितश्च तस्याः
क्रकचाकारपत्तावृत्तत्वादि यथा “विद्योगभाजां हृदि
कण्टकैः कटुर्निधीयसे कर्णेश्वरः स्मरेण यत् । ततोदु-
राकर्षतया तदन्तर्द्विगीयसे मन्त्रधदेहदाहिना । त्वदय-
स्त्रचीसचिवः स कामिनो र्मनोभवः सीव्यति दुर्ग्रहः पटौ ।
स्फुटञ्च पत्नैः करपत्रमूर्त्तिभिरिव्योगिहृद्धारण दार-
णायसे । धनुर्ध्रुस्त्रिदशरोऽपि भीमजापरं परागैस्तव
धूलिहस्तयन् । प्रस्ननधन्वा शरसात्करोति मामिति क्रु-
धाऽऽक्रुश्रत तेन केतकम्” । केतकमित्यत्र अणो न लुक् ।
पुष्पफलभिन्ने तु नाणो लुक् । “अगमत् केतकं रजः”
रघुः । केत+स्वार्थे क । ५ ध्वजे पु० । “सारोहायुधकेत-
कान्” भा० क० २४ अ० अत्र वृद्धोद्गौ-कम् इति तु व्यायः

केतन न० कित-भाषाधिकरणकर्मकरणेषु यथयथं ल्युट् ।
१ निमन्त्रणे, २ ध्वजे, ३ अम० १४ चिह्ने, ५ गृहे हेमच० ६ स्थाने
शब्दरत्ना० । ७ लाल्ये मेदि० । तत्र निमन्त्रणे “प्रतिगृह्य
द्विजोविद्वानेकोद्दिष्टस्य केतनम्” मनुः । “यावन्तः पति-
ताविष्ठा जः ङोन्मत्तास्तथैव च । दैवे वाप्यथ वा पित्ये
तावदा हन्ति केतनम्” । मनुः वासे “न तत्र वृक्षच्छाया
वा पानीयं केतनानि च” भा० व० १३२६६ । ध्वजे ।
“भग्नं भीमेन मरुता भयतो रथकेतनम्” वेणी० “स-
मावृत्तत्वे वृषराजकेतनः” कुमा० “व्यवृत्त रथे भीता
विकीर्णा युधकेतनाः” भा० व० १४२०० ।

केतु पु० चाय-ठ क्यदेशः । १ प्रज्ञायां निरु० श्राहोरङ्-
देहाल्लजे पृष्ठभेदे ज्यो० श्दीप्तौ हेनच० ४ पताकायां
चिह्ने ५ ज्योतिषे प्रसिद्धे ६ उत्पत्तभेदे च या व० व०
मेदि० तद्भेदश्च ए० सं० ११ अ० उक्तो यथा
“गागीयं शिखिचारं पाराशरमसितदेवसङ्गतं च । अ-
न्यां च वज्रन्दृष्टा क्रियतेऽयमनाकुलधारः । दर्शनमरुमयो
या न गणितविधिनांश्च शक्यते ज्ञातुम् । दिव्यान्तरिक्ष-
भौमास्त्रविधाः स्युः केतवो यस्मात् । अस्त्योतपिशाचालय
मणिरत्नादीन् परित्यज्य । ध्वजशस्त्रभवनतस्तुरगकुञ्ज-
राद्येष्टयान्तरिक्षास्ते । दिव्या नक्षत्रोत्था भौमाः स्युर-
तोऽन्यथा शिखिनः । शतमेकाधिकमेके सहस्रमपरे वद-
न्ति केतनाम् । वज्ररूपमेकमेव पाह्यं सुनिर्भरदः केतन्
यदोको यदि वरुणः किमनेन फलं तु सर्वथा वाच्यम्